

værende Konseilspræsident har talt om, at vi maaske var kommet for vidt i Retning af en Forsørgelseslovgivning, der svækkede de paagældendes Ansvarsfølelse, og jeg er saa fuldstændig enig deri. Men jeg er sikker paa, at Konseilspræsidenten overfor dette Lovforslag her vilde med mig indrømme, at det gaar netop ud paa at højne de paagældendes Ansvarsfølelse og vil paa ingen mulig Maade svække den. At lade dem blive under Fattigvæsenet eller Hjælpekassen kalder jeg at svække deres Ansvarsfølelse; men det er, synes jeg, at kalde paa deres Ansvarsfølelse, naar man siger til dem: Nu faar I saa meget; saa maa I klare jer med det og det, som I selv kan tjene. Det er at kalde paa deres Ansvarsfølelse, naar man siger: I kan ikke regne med, saaledes som naar I hører under Fattigvæsenet og Hjælpekassen, at det offentlige skal blive ved at yde Hjælp, men I maa være klar over, at nu er dette Bidrag fastsat, og saa kan og skal I i øvrigt klare jer selv. Det er ikke i Modstrid med, hvad den højtærede Konseilspræsident sagde; tværtimod, det, der her er Tale om, er i Overensstemmelse med det, og det er i højeste Grad at bygge paa Princippet „Hjælp til Selvhjælp.“

Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper), synes jeg, søgte i nogen Grad at knytte Forbindelse mellem de af mig i Folketinget forelagte Forslag til Revision af de paagældende sociale Love og dette Lovforslag. Der er ogsaa til en vis Grad en Forbindelse mellem denne Sag her og navnlig Loven om Hjælpekasser, idet det er min Opfattelse, som jeg ogsaa har haft Lejlighed til at udtale i Folketinget, at hvis man vil have, at Hjælpekasserne skal være det, som jeg mener der er tilsigtet med dem, saa bør man fritage Hjælpekasserne for denne faste, stigende aarlige Understøttelse til Enker med Børn. Hvis man derimod ønsker, at Hjælpekasserne skal være Understøttelseskasser paa samme Maade, som Fattigkasserne er det nu, kun at Hjælpen, som ydes fra Hjælpekasserne, ikke skal have Fattighjælps Virkning, saa lader man Enkerne blive hos dem, men saa faar vi to Kasser, som begge er Fattig- og Forsørgelseskasser, kun med den Forskel, at den ene yder Forsørgelse uden Fattighjælps Virkning. Dette kan ikke undgaas paa anden Maade end ved at vedtage et Forslag som dette. For mig er der ikke Tvivl om, at baade samfundsmæssigt set, økonomisk set og etisk set er det langt at foretrække at stille Enkerne saaledes, som det her er foreslaaet, frem-

for at beholde dem under Hjælpekasserne. Anden Forbindelse kan jeg ikke se, der er mellem disse Forslag; men den er jo heller ikke saa ringe. Jeg mener altsaa, at hvis man vil finde en Forbindelse mellem de i Folketinget forelagte Lovforslag og dette, saa kan Forbindelsen kun tale til Fordel for at løse denne Opgave her og løse den paa den her foreslaaede Maade.

Piper: Den højtærede Minister mente, at jeg i min kommunale Virksomhed havde gjort den Erfaring, at Enkemænd tidt har samme Trang som Enker. Jeg kan ikke give den højtærede Minister Medhold heri. Min Erfaring gaar tværtimod ud paa det modsatte. Naar Manden dør, berøves der Familien dens væsentligste Indtægtskilde. Det sker derimod ikke, naar det er Hustruen, der dør. Det kan selvfølgelig bevirke, at Husholdningen for Manden bliver noget dyrere, men der er alligevel en himmelvid Forskel mellem den Trang, der er til Stede i en Enkes Hjem, og den Trang, der er til Stede i en Enkemands Hjem.

Naar jeg beklagede, at Forslaget om uægte Børn ikke var blevet forelagt samtidig med dette Lovforslag, saa ligger det i, at jeg havde grundet Forventning om, at dette vilde ske i Henhold til den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser, den Gang han paa den ærede Indenrigsministers Vegne havde Ordet under denne Sags Behandling her i forrige Samling. Han udtalte nemlig, at han var villig til at forelægge denne Lov til Revision, ligesom Loven om Værgeraadene vilde blive fremlagt til Revision. Den højtærede Minister mente, at de Ønsker, der er fremme om at faa Loven om uægte Børn til Revision, skulde gaa ud paa at stille Børnene ringere. Dette maa jeg paa det bestemteste protestere imod. Vi ønsker ikke at stille Børnene ringere, men vi ønsker, at de Misbrug maa blive fjernede, som finder Sted med de Midler, som udbetales i Børnenes Navn. At der finder saadanne Misbrug Sted, vil den højtærede Minister jo let kunne overbevise sig om ved at erkyn- dige sig hos Kommunalbestyrelserne, som vil kunne nævne mange Misbrug af den Art, bl. a. er det ikke sjældent, at Kvinden samlever med Børnenes Fader eller en anden Mand uden at være gift med vedkommende og hæver Bidragene.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) udtalte, at han havde glædet sig ved at høre Begyndelsen af mine Udtalelser, men det syntes, som om Slutningen af min Tale havde behaget ham min-